

دروس فارسیخ ۰ ۰

بقول «کانت» فلسفه شهر آلمان؛ آسمانها هم تاریخی دارند؛ هر چیز تاریخی دارد. یعنی گذشته ای دارد که مراحل تکوین و پیدا شدن و تطور آن چیز بشامیرود. باین ترتیب ماقبل تاریخ معنای ندارد چهابن ما قبل، همانند ما بعد خود نیز دارای تاریخ است و اصطلاح فجر تاریخ نیز مناسب بنظر نمیرسد. از طرفی قبول گفته کانت با آنکه یات حقیقت بارزی است ولی انسان راییک تفکر با ابان نابذیر توأم با حیرت و سرگشتنگی بدون آنکه نقطه اتکاه و شروعی را برای خود بتواند پیدا کند دچار می‌سازد.

ملت‌مانیز دارای تاریخ است، ولی این تاریخ از کمی واز کجا شروع می‌شود؟ فجر و مبدأ آن کجا است؟ جواب این سؤال به چوجه آسان نیست. واکر نقطعه انکامی بخواهیم پیدا کنیم باید بگوییم تشکیل دولت‌مادو غلبه هو خشنتر برپادشاه لیدی مبدأ تاریخ‌ماست ولی وقایع ضبط‌نشده قبل از آن راچه می‌توان کرد؟ مگر همانطور که معمول است، تاریخ را بایک‌جمله ناقص: وقایع و حوانث ثبت شده، تعریف کنیم. و بگوییم تاریخ همانست که درست‌نک نشته‌ها، در کتب، در موذمه‌ها و پادرزی‌ها مضمون است و بقول یکی از عالمان تاریخ: «گورستانها، ستونهای یا بر جا، قصور و بنای‌بزرگ، همه موجب بررسی از قصه‌ها و افسانه‌های حیرت‌بخش گذشتگانست» اکتفا کنیم. ولی همواره این بررسی خلجان روحی ماواسیب می‌شود که این تاریخ از کمی واز کجا شروع می‌گردد؟ اجتماع بشری نیز، صرف‌نظر از اختلاف امروزی‌زاد و مسلک یک حقیقت و یک واحد است و بر سرهم دارای تاریخ است و تا آنجا که می‌توان قبول کرد محکوم بایک سلسله‌قوانین است. درس تاریخ‌بما می‌آموزد که این اجتماع مانند در باطن‌فانها وجود و مدهای داردو مانند خشکی‌بستی و بلندی‌هایی. و این ناشی از ناموس‌تطود و تغیر است که خود جامع قوانین دیگر نیز می‌باشد و این همان ناموس است که با تغییرات عمیق و در عین حال خفی و تدریجی خود جامعه‌را از ساده ترین شکل با این بایه از تهدن و سنن و آداب و مناسبات پیچیده در آورده است. و این مناسبات و سنن پیچیده که از آن بتدن تعبیر رفت در مجموع زمانه‌ای ممتد، بحکم همان قانون تغییر و تکامل مرهون فداکاری و یانیروی تفکر و برتری یک قوم و یا یک ملت مخصوص نیست بلکه کلیه اقوام و ملل و نسل روی زمین هر یک در آن از خود سهمی گذارده‌اند و از همان ابتدای کار، یک نوع بهم بستگی و تأثیر و تأثر در میان قبائل انسانی دور و نزدیک در کار بوده و مصالح و مواد اولیه کاخ رفیع مد نیست راه ریک جداویا بکمک یکدیگر بدوش برده‌اند. در میان کسانی که بمعطاله تاریخ و تبع در گذشته ملل اشتغال دارند کمتر کسی پیدامی شود که هنوز گمان برد که بونانیها اصل هر تریت و علوم و فلسفه آنها زاییده فکر خودشان است. عقیده‌هر اکلیت در باب اصالات آتش در ساختمان عالم و دکترین افلام‌لون د و باب مثل (ابده) بدان اثیوع عقیده زورده است و اجمع بستایش آش و وجود فرهنگها

(فروهر) در عالم بالا بوجود آمد . و در آن روزگار که ساکنین بو نان مردمی وحشی بیش تر بوده اند داشت کلده و سواحل نیل یک مدنیت پرشکوه را در آغوش خود برقرار نمود سهم بزرگی که ملل چین و هندو ایران در بنای تمدن جهان داشته اند نیز نباید فراموش کرد . ملل کارتاز و فنیقی ها نیز در این باره ذی سه مند ^۱ بو نان وروم هر یک بطریقی ناقل این تمدن بوده اند و حق آنها در انتقال تمدن به غرب ذمین محفوظ است . هوامد دیگری از جمله توسعه حکومت اسلام . جنگهای صلیبی ، پیشترفت ترکان عثمانی در شبه جزیره بالکان و اروپای شرقی این انتقال را تسهیل کرده است نتیجه آن شد که سرانجام کفه مدنیت در غرب شروع پسندگینی کرد و رنسانس نتیجه غیر مستقیم این انتقال واخذا این تمدن بود و اروپاییان تمام زنجیرهای که قیود کلیسا و اسکولاستیک بدست و یا ای ایشان بسته بود گستردند ، همان با این تغییرات ، یک توقف ورکود مشابه با مرگ بر شرق سایه افکنده و اروپاییان در شون گوناگون حیات ، ادب ، سیاست ، هنر و صنایع به پیشرفت های شگرف نائل آمدند . و اصول مناسبات و مراودت آنان ، طرز فکر و جهان بینی و حتی معتقدات مذهبی با سرعت رو بدلگر گونی گذاشت ولی مشرق بیش از بیش درخواب سندگینی که اورادست داده بود فرموده است . درس تاریخ بمامی آموخته که این توقف ، مقدمات شروع یک اسارت هم چانه ، فرهنگی و اقتصادی و بالنتیجه سیاسی را برای تقریباً همه کشورهای شرق فراهم کرد و وقتی بخود آمدند وواز خواب گران بیدار شدند که زنجیرها محکم شده بود و فقط بیداری و بخود آمدن کافی برای نجات و ترمیم گذشته نمی بود . تصادم و عصیان های بزرگ بوقوع پیوست ولی همه مواجه بانگامی گردید ، و سرانجام این فکر بیش آمد که نجات فیر مقدور و غلبه بر سلطه اروپاییان معحال است . و این فکر با تمام وسائل لازم تبلیغ می شد : علاوه بر آن دو حریه بسیار خطرناک و مؤثر خوبیدن و جدانهاو اختلاف بین ازادو حکومت کنیکمک سیاست وارد میدان عمل شد . دین و مقدسات ملل آلت بسیار حساس دیگری در دست سیاست گردید هندهاین میعنی برای رسیدن بثواب عاجل و آجل (دنیا و آخرت) بومیان تقطیع دور دست را بدین مسیح دعوت میکردند و بدنبال این فعل برچم کشورهای آنان بر آن سر ذمین ها کوییده می شد .

این سلطه ، حدود و مقتضیاتی برای خود نمی شاخت و با بند اخلاق و زمان و مکان نیز نبود . بربرهای شمال افریقا و قبایل وحشی مرکز آنها و بومیان جزایر اقیانوسیه با همدهاین آسیای وسطی و نزدیک یکسان بودند متنهی راه های سلطه و طرز اداره آنها از لحاظ همین اختلاف تمدن فرق میکرد . جنگ یک مستله طبیعی و ضروری جلوه داده می شد و از نوامیس تنافع بقا و قانون کلی طبیعی قلمداد میگردید و طبق نظریه (مالتوس) یک امر لازم و احتساب نا بدلیر بشمار آمد ! نتیجه دیگر این سلطه و بهانه برای ادامه و بسط آن ، بیداشدن توری راسیسم و برتری نژادی بود و هر یک از قدرتهای کهنه و نو ظهور در صدد بیوت رساندن برتری نژادی خود بر آمدند و هیچیک از دیگر دوین راه عقب تر نمی افتادند و این رقابت در فلسفه نژادی یا بیان رقابت در متعارفات و دست

یافتن بیازارهای بیشتر قوت وحدت می‌یافت بنحویکه هفاید نیچه و روز نبرک دوبار موجد و قایع خونین جنگهای اول و دوم بین ملل گردید . یک سیاستمدار مفرور ادعا کرد که نزادملت او از طرف خداوند مأمور است که بمیل خود بر روی کره ارض تغییر و تبدیل دهد ولازمه ابی مأموریت داشتن نیروی بری و بحری و قدرت اقتصادی کافی است ! و مستشرق دیگری نوشت : « یک مشابهت وقاریت روشی بین عقليه انگلیسی حاضر و رومی قدیم موجود می‌باشد . اخلاق این دوقوی و ذلت پذیر نبوده ، احترام آنها بنظم و قوانین خودشان ، قابلیت و اهلیت آنها برای تغییر و تجدب بطنی و بدون اضطراب ، لیاقت ذاتی آنها در بسط و سلطه خود بر ملل و حفظ مستعمرات خوبش از همه حیث یکی است ... » و همین نویسنده در یکی از کتب خود . خواب شومی برای ایران می‌یند و میگویند پذیر یا زود یکی از دو کشور انگلیس وروس بر آن سلطه خواهند شد ! و همان نویسنده اضافه می‌کند :

« پس از ملاحظات مکرری که در مسافرتها خود نمودم اقناع شدم با ینکه طبقات و سطای آسیائی مانند چینی ها و هندوها از طبقات متشابه خود در اروپا بسترنستند و تفاوت حقیقی بین آنها و اینها فقط اینست که آن رجال بزرگ و ناموری که قوه جنس و نژاد در وجود آنها انجام می‌گردد در ملل مذکوره - ملل آسیائی مانند چینها و هندوها وجود ندارد ... » این گفته بر از تناقض مستشرق اروپائی همان با سلطه انگلیس و فرانسه در هندوستان است و موقعي است که وسائل انهدام چین کهن و تقسیم آن نیاز از طرف چنان خواران اروپا فراهم شده بود .

ولی گذشت زمان این مسائل را بنحو دیگری توجیه و بیان کرد ، یک تحول بسیار تند و سریع نشان داد که حقیقت غیر از آنست که یک مستشرق و یا یک مبلغ و ایسم می‌خواهد و طولی نکشد که ملل غیر راقی (و منحط با سلاح طرفداران برتری نزد) زنجیر اسارت های گوناگون اروپائی را از هم گستند و آن غول عظیم که ترس بهارشدن او یکی از فاتحین بزرگ اروپا را نگران ساخته بود بیدار شد و ام و ز فقط آثار نامرئی وضعیتی از آن اسارت در برخی از کشورهای آسیائی توان نشان داد . دو افریقا تغییراتی درست درجهت مخالف انتظار کشورهای دارای مستملکه در جریان است و درس تاریخ این امیدواری قطعی را بیا میدهد که تمدن مجدها از اروپا میل بقاره آسیا می‌کند و یک موازن محسوسی میان این دو کفه در حال تحقق است ، طبیعی است که در این انتقال مدنیت خواص حقیقی خود را باز می‌یابد . روح تعاون و اخلاق مخصوص شرق و میل شدید او بسالمت، بر تنازع هفاه و فزونی طلبی غرب چبره می‌شود . صراحت و صداقت ادبیان کهن مشرن زمین که منبع حقیقی اخلاص و گذشت و انسانیت می‌باشد . بشکل جدید و در غالب متناسب با زمان پر مسیحیت دروغین و ادعائی غلبه می‌یابد ...